

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/9514.**

Benyújtás dátuma: **2024-10-15 23:44**

Parlex azonosító: **XWXYRQ1N0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Tuzson Bence, igazságügyi miniszter**

Törvényjavaslat címe: **A jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról**

A Kormány nevében benyújtom a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatot.

E törvény

(1) A 3. § b) pontja az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(2) A 22. alcím az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.

(3) A 33. alcím az Alaptörvény 23. cikke alapján sarkalatosnak minősül.

2024. évi törvény

a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról

[1] A törvény célja a jogi versenyképesség hazai előmozdítása országunk gazdasági és társadalmi fejlődésének elősegítése céljából. A hazai jogszabályok deregulációs felülvizsgálatával a magyar jogrendszer alkalmasabbá válik a XXI. századi versenyképességi kihívásokra való gyorsabb és hatékonyabb reagálásra, illetve a hazai nemzetgazdaság erősítésére.

[2] A hazai vállalkozások és a magyar emberek kiegyensúlyozott és kiszámítható mindennapjai érdekében szükséges a magyar jogrendszeren belül a minőségi és hatékony jogalkotás és jogalkalmazás. A szükségtelen vagy túlszabályozottságot jelentő jogszabályok deregulációjával megteremthető a jogi szabályozás és a gyakorlat összhangja, a már elavult jogi szabályozásokat, új és hatékony szabályok válthatják fel.

[3] Az Európai Unió elnökségi feladatainak ellátása során hazánk számára kiemelt prioritás a jogi versenyképesség biztosítása Európa egészében. Az Európai Unió jogi versenyképessége szempontjából a hazai jogrendszer példát kíván mutatni a vállalkozásokat és a magyar embereket terhelő szükségtelen jogi szabályozás deregulációjával. Magyarország élen jár Európában az állami működést meghatározó normák folyamatos monitorozásában és módosításában. Emellett folyamatos a gazdaság szereplőitől, illetve az állampolgároktól érkező visszajelzések feldolgozása és hasznosítása a jogrendszer hatékonyságának növelése érdekében.

[4] A törvénnyel a hazai versenyképességet meghatározó számos területen kerül sor a jogi szabályozás deregulációjára, az ügyfelek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében egyszerűsítésre kerülnek a környezetvédelmi, bányászati igazgatási szabályozások.

[5] A munkavédelem területén is indokolt, hogy az elavult szabályokat új és versenyképes rendelkezések váltsák fel, amelyek biztosítják mind a munkavállalók egészségének védelmét, mind a hazai vállalkozások versenyképességét mind uniós szinten, mind világszerte.

[6] A vállalkozásokat és a magyar embereket terhelő szükségtelen jogi szabályozás deregulációjával a jogi versenyképesség hazai előmozdítása érdekében az Országgyűlés a következő törvényt alkotja:

1. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

1. §

Hatályát veszti az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 2. melléklet IV. pontjában foglalt táblázat 4. sora.

2. A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény módosítása

2. §

A koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyilvános pályázati felhívást a kormányrendeletben kijelölt miniszter vagy központi kormányzati igazgatási szerv és a Hatóság honlapján, illetőleg az önkormányzati pályázatot a helyi önkormányzat honlapján kell meghirdetni a pályázatok benyújtására nyitva álló időtartam kezdő

napját legalább harminc nappal megelőzően. Zártkörű pályázat esetén az érdekelteket egyidejűleg, közvetlenül kell a pályázatra felhívni.”

3. §

A Ktv.

- a) 5. § (1) és (1a) bekezdésében a „*valamint*” szövegrész helyébe a „*továbbá*” szöveg,
- b) 10/C. § (6) bekezdésében a „*valamint*” szövegrész helyébe a „*továbbá*” szöveg,
- c) 14/A. § (2) bekezdésében a „*továbbá*” szövegrész helyébe a „*valamint*” szöveg,
- d) 19/A. §-ában a „*módosításához,*” szövegrész helyébe a „*módosításához, valamint*” szöveg,
- e) 20. § (1) bekezdésében az „*illetve*” szövegrész helyébe a „*valamint*” szöveg lép.

3. A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítása

4. §

A szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény 3. § (2) bekezdés a) pontjában a „*valamint*” szövegrész helyébe a „*továbbá*” szöveg lép.

4. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

5. §

(1) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 41. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„41. §

(1) A területi kamara jogai és feladatai különösen:

- a) megválasztja és visszahívja a területi kamara elnökségét, elnökét, valamint számvizsgálóit,
- b) meghatározza a kamarai hozzájárulást,
- c) meghatározza a területi kamara éves költségvetését, ellenőrzi és elfogadja a költségvetési beszámolót,
- d) jelentést, javaslatot készít, véleményt nyilvánít a Magyar Országos Közjegyzői Kamara számára a közjegyzők helyzetéről, szervezetéről és az őket érintő jogszabályok tervezetéről,
- e) megállapítja a területi kamara szervezeti és működési szabályzatát, továbbá – szervezeti és működési szabályzatában vagy attól elkülönülten – választási szabályzatát,
- f) szabályzatban megállapíthatja a panaszkezelés, az adatkezelés, a kamarai hozzájárulás fizetése és a kamarai ügyvitel rendjét, valamint szabályzatot alkothat minden olyan kérdésről, amelyre jogszabály vagy a szervezeti és működési szabályzata feljogosítja,
- g) szociális és jótékonyági alapokat hozhat létre.

(2) Ha a területi kamara illetékességi területén legalább száz közjegyzői székhely található, a területi kamara a szervezeti és működési szabályzatától elkülönült választási szabályzatot alkot.”

(2) A Kjt. 122. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha a közjegyző a felet, képviselő útján történő eljárás esetén a képviselőt, illetve a segédszemélyt személyesen nem ismeri, személyazonosságáról és szükség esetén a személyi adatairól köteles

meggyőződni)

„a) a személyazonosság igazolására alkalmas hatósági igazolványból, vagy a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló törvény szerint digitálisan kiállított hiteles igazolásból,”

(3) A Kjt. 126. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A fél – képviselő útján történő eljárás esetén a képviselő – kérheti, hogy az ügyleti tanúk csak a közjegyzői okirat aláírásánál legyenek jelen; ilyenkor a fél – képviselő útján történő eljárás esetén a képviselő – a tanúk előtt kijelenti, hogy a közjegyzői okirat felolvasása megtörtént vagy kérte a közokirat felolvasásának mellőzését, az okirat tartalma a fél akaratával megegyező, és az okiratot – ha erre képes – a tanúk jelenlétében aláírja vagy kézjegyével látja el. Mindezeknek az okirattól ki kell tűnniük.”

(4) A Kjt. 129. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közjegyzői okiratnak tartalmaznia kell:)

„a) az eljárás helyét – a közjegyzői hivatali helyiségben történő eljárás esetén a hivatali helyiség fekvésének helyét, a közjegyző hivatali helyiségén kívüli eljárása esetén az eljárás helye azonosításra alkalmas módon történő megjelölését –, évét, hónapját és napját,”

(5) A Kjt. 182. §-a a következő (21) bekezdéssel egészül ki:

„(21) E törvénynek a jogi versenyképesség érdekében egyes törvények deregulációs célú módosításáról szóló ... törvénnyel módosított 41. § e) pontja szerinti választási szabályzatot a területi kamara 2026. december 31-ig alkotja meg. A szervezeti és működési szabályzat jóváhagyásának nem akadály, ha a területi kamara a választási szabályzatát a szervezeti és működési szabályzatában állapította meg. E törvény szabályzatra vonatkozó rendelkezéseit a 41. § módosításának hatályba lépését megelőzően keletkezett kamarai szabályzatokra – azok hatályon kívül helyezéséig – alkalmazni kell.”

6. §

A Kjt. 31/G. §-ában az „illetve” szövegrész helyébe a „valamint” szöveg lép.

5. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása

7. §

(1) A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) a következő 19/M. és 19/N. §-sal egészül ki:

„19/M. §

A hulladékgazdálkodási hatóság a hulladékgazdálkodási tevékenységek felügyelete, az elhagyott hulladék felszámolása, a hulladékgazdálkodási kötelezettségek teljesítésének ellenőrzése érdekében e feladatainak ellátásához a természetes személy ingatlanhasználó 17. § (2) bekezdés f) pontja

szerinti adatait jogosult igényelni.

19/N. §

A bányafelügyelet a hatáskörébe tartozó eljárás lefolytatása érdekében a természetes személy ügyfél 17. § (2) bekezdés f) pontja szerinti adatait jogosult igényelni.”

(2) Az Nytv. 21. § a következő f) ponttal egészül ki:

[E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti adatokat jogosultak igényelni:]

„f) lakcímadatok, állampolgárság, családi állapot, a házasságkötés vagy bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének helye, a nem, valamint a nyilvántartásból való, az elhalálozáson kívüli kikerülés okára vonatkozó adatok kivételével a házassági és az élettársi vagyoni szerződések országos nyilvántartásában szereplő személy halálának a házassági és az élettársi vagyoni szerződések országos nyilvántartásában való feltüntetése érdekében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara;”

(3) Az Nytv. 21. § n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti adatokat jogosultak igényelni:]

„n) lakcímadatok, a nem, valamint a nyilvántartásból való, az elhalálozáson kívüli kikerülés okára vonatkozó adatok kivételével az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában szereplő személy házasságkötésének, bejegyzett élettársi kapcsolata létesítésének és halálának az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában való feltüntetése érdekében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara;”

6. A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosítása

8. §

Hatályát veszti a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény 22/A. § (1) bekezdésében a „*két országos terjesztésű napilapban és*” szövegrész.

7. A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény módosítása

9. §

(1) A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) 21. § (3a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3a) A munkavédelmi szempontú előzetes vizsgálat során szükséges munkaegészségügyi feladatokat a foglalkozás-orvostan, üzemorvostan, munkahigiéne, közegészségtan-járványtan, megelőző orvostan és népegészségtan szakorvosi diplomával, illetve közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy végezheti. A feladatokat foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja.”

(2) Az Mvt. 45. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A mentési terv munkaegészségügyi tartalmának elkészítését a munkáltató foglalkozás-
orvostan, üzemorvostan, munkahigiéne, közegészségtan-járványtan, megelőző orvostan és
népegészségtan szakorvosi diplomával, illetve közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy
felügyelői szakképzettséggel rendelkező személlyel végeztetheti. A feladat foglalkozás-
egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával népegészségügyi
ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel is ellátható.”

(3) Az Mvt. 54. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) A foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter rendelete szerinti III. veszélyességi osztályba
sorolt, legfeljebb 50 főt foglalkoztatók esetében a kockázatértékelés munkaegészségügyi
tartalmával kapcsolatos feladatokat foglalkozás-
orvostan, üzemorvostan, munkahigiéne,
közegészségtan-járványtan, megelőző orvostan és népegészségtan szakorvosi diplomával, illetve
közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy
láthatja el. A feladatokat foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának
jóváhagyásával népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is
elláthatja.”

(4) Az Mvt. 54. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A munkáltató a kockázatértékelést, annak részeként a kockázatkezelést és a megelőző
intézkedések meghatározását – eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában – a tevékenység
megkezdése előtt, azt követően indokolt esetben, de legalább 5 évente köteles elvégezni. Az 56. §-
ban meghatározottak a kockázatértékelésben kerülnek rögzítésre. Indokolt esetnek kell tekinteni

- a) az alkalmazott tevékenység, technológia, munkaeszköz, munkavégzés módjának
megváltozását, valamint a munkáltató tevékenységi körének változását,
- b) minden olyan, az eredeti tevékenységgel összefüggő változtatást, amelynek eredményeképpen
a munkavállalók egészségét, biztonságát meghatározó munkakörülményi tényezők
megváltozhattak – ideértve a munkaklíma-, zaj-, rezgésterhelést, légállapotokat (gázállapotú,
por, rost légszennyezők minőségi, illetve mennyiségi változást),
- c) az alkalmazott tevékenység, technológia, munkaeszköz, munkavégzés módjának
hiányosságával összefüggésben bekövetkezett munkabaleset, fokozott expozíció, illetve
foglalkozási megbetegedés előfordulását, továbbá
- d) ha a kockázatértékelés a külön jogszabályban meghatározott szempontokra nem terjedt ki.”

(5) Az Mvt. 54. § (6b) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6b) A megelőzési stratégia munkaegészségügyi tartalmának kialakítását a foglalkoztatáspolitikáért
felelős miniszter rendelete szerinti III. veszélyességi osztályba sorolt, legfeljebb 50 főt
foglalkoztatók esetében foglalkozás-
orvostan, üzemorvostan, munkahigiéne, közegészségtan-
járványtan, megelőző orvostan és népegészségtan szakorvosi diplomával, illetve közegészségügyi-
járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja. A feladatot
foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával
népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja.”

(6) Az Mvt. 54. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az (1) bekezdés g) pontjában, valamint az 56. §-ban meghatározottak a kockázatértékelésben is kerülhetnek rögzítésre.”

(7) Az Mvt. 55. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdésben meghatározott munkaegészségügyi feladatot a foglalkozás-orvostan, üzemorvostan, munkahigiéne, közegészségtan-járványtan, megelőző orvostan és népegészségtan szakorvosi diplomával, illetve közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy végezheti. A feladat foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel is ellátható.”

(8) Az Mvt. 56. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56. §

Az egyéni védőeszköz juttatásának belső rendjét a munkáltató írásban határozza meg. E feladat ellátása munkabiztonsági és munkaegészségügyi szaktevékenységnek minősül. A munkaegészségügyi feladatokat a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító orvosa, illetve közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja. A feladatokat foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja.”

(9) Az Mvt. 58. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az egészséget nem veszélyeztető munkakörnyezet kialakításával kapcsolatos munkaegészségügyi feladatokat a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosa, illetve közegészségügyi-járványügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja. A feladatokat foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyásával népegészségügyi ellenőri vagy felügyelői szakképzettséggel rendelkező személy is elláthatja.”

10. §

Az Mvt. 16. §-ában a „*közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerinti eljárási rendben*” – szövegrész helyébe az „*az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerinti eljárási rendben* –” szöveg lép.

11. §

Hatályát veszti az Mvt. 54. § (6a) bekezdése.

8. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

12. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 217. § (5) bekezdése helyébe a következő

rendeletkezés lép:

„(5) Ha a kifogás elkésett vagy nem tartalmazza a miniszteri rendeletben meghatározott szakértői díjelőleg letétbe helyezéséről szóló igazolást, a bíróság a kifogást visszautasítja. Azt, aki a kifogást elutasító végzés ellen nyilvánvalóan alaptalan fellebbezéssel él, a másodfokú bíróság pénzbírsággal (Pp. 166. §) sújthatja.”

9. A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény módosítása

13. §

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.) „Adatkezelés” alcíme a következő 64/D. §-sal egészül ki:

„64/D. §

A levegőtisztaság-védelmi ügyben eljáró járási környezetvédelmi hatóság jogszabályban meghatározott feladatai ellátása céljából az ingatlan tulajdonosának azonosítása érdekében a jogosulti adatokkal kiegészített földkönyvben foglalt adatokat kezeli.”

14. §

Hatályát veszti a Kvt.

- a) 90. § (3) bekezdése,
- b) 91/F. §-a.

10. A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítása

15. §

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény (a továbbiakban: 1996. évi XX. törvény) 37. § (1) bekezdése a következő q) és r) pontokkal egészül ki:

(A személyiadat- és lakcímnnyilvántartás szerve – kapcsolati kód alkalmazásával – köteles rendszeres adatszolgáltatást teljesíteni:)

- „q) a Magyar Országos Közjegyzői Kamarának a házassági és élettársi vagyoni jogi szerződések országos nyilvántartásában szereplő polgár családi és utónevének, születési nevének, anyja nevének, születési helyének és időpontjának változásáról, az érintett elhalálása tényéről;
- r) a Magyar Országos Közjegyzői Kamarának az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásában szereplő polgár családi és utónevének, születési nevének, anyja nevének, születési helyének és időpontjának, állampolgársága, családi állapota, változásáról, az érintett elhalálása tényéről.”

16. §

Az 1996. évi XX. törvény 37. § (3) bekezdés p) pontjában az „és” szövegrész helyébe a „, valamint” szöveg lép.

11. A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosítása

17. §

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 76/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A természetvédelmi hatósági ügyben

- a) a természetvédelmi hatóság az illetékességi területén lakóhellyel nem rendelkező személyt vagy székhellyel nem rendelkező szervezet törvényes képviselőjét a székhelyére is idézheti,
- b) a természetvédelmi hatóság az idézett személy kérelmére vagy hivatalból elrendelheti, hogy az a) pontban foglalt személyek meghallgatására – ha ennek technikai feltételei rendelkezésre állnak – elektronikus hírközlő hálózat útján kerüljön sor,
- c) a hiányzó bizonyíték az ügyfél nyilatkozatával nem pótolható.”

12. A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítása

18. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 12. § (1) bekezdésének a) pontjában a „*valamint*” szövegrész helyébe a „*továbbá*” szöveg lép.

13. A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény módosítása

19. §

(1) A társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. §

(1) Az alapító okirat módosításához – ha e törvény másként nem rendelkezik – valamennyi tulajdonostárs hozzájárulása szükséges. A változást be kell jelenteni az ingatlanügyi hatóságnak.

(2) Az 1. § (2) bekezdésében meghatározott ingatlanrész és vagyontárgy kivételével a közös tulajdonnal kapcsolatos elidegenítés jogát a közösség gyakorolhatja,

- a) ha az ingatlanrész önálló ingatlanként kialakítható, vagy
- b) ha az ingatlanrészrel a meglévő külön tulajdon tárgya bővíthető, és

az alapító okirat módosításával a tulajdonostársak összes tulajdoni hányad szerinti legalább kétharmados többsége egyetért. Ebben az esetben a határozatban fel kell hívni a kisebbségben maradt tulajdonostársakat a közös képviselő (intézőbizottság elnöke) részére – a határozat meghozatalától számított 60 napon belül – történő írásbeli nyilatkozat megtételére arról, hogy élnek-e az e törvényben meghatározott keresetindítási jogukkal.

(3) A (2) bekezdés szerinti közgyűlési határozatban rendelkezni kell a külön tulajdonhoz tartozó közös tulajdoni hányadok megállapításáról. A határozat az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre alkalmas okirat, ha a kisebbségben maradt tulajdonostársak

- a) az abban meghatározott határidőn belül írásbeli nyilatkozatot nem tesznek,
- b) nyilatkozatuk szerint a keresetindítás jogával nem kívánnak élni,
- c) nyilatkozatuk szerint a keresetindítás jogával élni kívánnak, de a 42. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül a keresetet nem indítják meg, vagy

d) keresetet indítanak, és a keresetet a bíróság jogerősen elutasítja.

(4) Az ingatlan-nyilvántartási eljárásban a közös képviselőnek vagy az intézőbizottság elnökének írásban nyilatkoznia kell arról, hogy a kisebbségben maradt tulajdonosok a törvényes határidőn belül nem éltek keresetindítási jogukkal, továbbá a bejegyzési kérelemhez csatolni kell a kisebbségben maradt tulajdonosok (3) bekezdés b) pontja szerinti nyilatkozatát, ha az rendelkezésre áll. Ha a kisebbségben maradt tulajdonosok valamelyike keresetet indít, a közgyűlési határozat a per jogerős befejezéséig nem hajtható végre.

(5) A (2)-(3) bekezdés szerinti határozatot közokiratba vagy ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni.

(6) A közgyűlés határozata alapján – ha az (1)-(3) bekezdésekben meghatározott feltételek egyike sem áll fenn – bármely tulajdonos kérheti a bíróságtól, hogy a közös tulajdonban álló olyan épületrészre, amely önálló ingatlanként kialakítható, vagy amellyel a meglévő külön tulajdon tárgya bővíthető, megszüntesse a közös tulajdont, ha az a kisebbség méltányos érdekét nem sérti.

(7) A (2) bekezdésben meghatározott szavazati arány alkalmazandó az alábbiak vonatkozásában is:
a) a (2) bekezdés szerinti elidegenítéssel kapcsolatban megvalósuló olyan építési munkához való hozzájárulásra, amely érinti az 1. § (2) bekezdésében meghatározott közös tulajdont, és amely az alapító okirat módosítását igénylő állapot megteremtését célozza, valamint
b) az alapító okiratnak a (2) bekezdés szerinti elidegenítéssel kapcsolatban megvalósuló építkezés eredményeként szükségessé váló módosítása.”

(2) A Tht. 33. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közgyűlést a közös képviselő vagy az intézőbizottság elnöke hívja össze. A közgyűlésre valamennyi tulajdonos írásban, átvételi elismervénnyel igazoltan, vagy postai szolgáltató útján kell meghívni, amellyel egyidejűleg a meghívó egy példányát a társasházban – jól látható helyen – ki kell függeszteni. A postai küldeményt a kézbesítés megkísérlésének napján az ellenkező bizonyításáig kézbesítettnek kell tekinteni, ha a tulajdonos az átvételt megtagadta. A közös képviselőhöz (az intézőbizottság elnökéhez) visszaérkezett küldeményt az ellenkező bizonyításáig a postai kézbesítés megkísérlésének napját követő nyolcadik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni. Ha a meghívó közzé nem hozható, mert a tulajdonos személye bizonytalan, vagy lakcíme, tartózkodási helye, székhelye, telephelye, fióktelepe ismeretlen, a meghívót az ellenkező bizonyításáig az annak a társasházban történő kifüggesztésétől számított nyolcadik napon kell kézbesítettnek tekinteni.”

(3) A Tht. 40. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerinti felhívást írásban, átvételi elismervénnyel igazoltan, vagy postai szolgáltató útján kell megküldeni, valamint annak egy példányát a társasházban – jól látható helyen – ki kell függeszteni. A 33. § (1) bekezdése szerinti kézbesítési vélelmet az (1) bekezdés szerinti felhívás esetében is megfelelően alkalmazni kell.”

14. A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása

20. §

(1) A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény (a továbbiakban: Gyftv.) 14. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ismertetési tevékenységet folytató által gyógyszerek, tápszerek és gyógyászati segédeszközök rendelésére, használatának betanítására és forgalmazására jogosult egészségügyi szakképesítéssel rendelkezők számára szervezett rendezvények olyan ismertetést segítő rendezvények, amelyek kizárólag szakmai, tudományos vagy oktatási céllal szervezhetők. Az ismertetési tevékenységet folytató és az ismertető személy által a rendezvény keretében biztosított vendéglátás költségének általános forgalmi adó nélkül számított egy napra és egy főre eső összege nem haladhatja meg a mindenkori minimálbér havi összegének 15%-át, és a rendezvény fő céljához képest másodlagosnak kell lennie. A rendezvényre az egészségügyben, illetve a gyógyszerellátásban vagy a gyógyászatisegédeszköz-ellátásban közreműködő szakembereken kívül más személy csak indokolt esetben hívható meg.”

(2) A Gyftv. 37. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A gyógyszerészeti államigazgatási szerv a 12. § (3) bekezdésében meghatározott bejelentésről, a tevékenység megszüntetésének bejelentéséről és az ismertetési tevékenység folytatásának megtiltásáról elektronikus úton haladéktalanul adatszolgáltatást teljesít az állami adóhatósághoz. Az állami adóhatóság a (4) bekezdésben meghatározott befizetés teljesítéséről haladéktalanul adatszolgáltatást teljesít a gyógyszerészeti államigazgatási szerv részére.”

15. A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosítása

21. §

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 80. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az összevont engedély jogosultja jogosult – az illetékes hatóság előzetes értesítése mellett – a létesítményen belüli berendezéseknek jogszabályban előírt próbaüzem elrendelésére vonatkozó hatósági döntésének kiadását követően a kiserőmű sikeres próbaüzemét igazoló jegyzőkönyv aláírásáig a kiserőműben villamos energiát termelni a területileg illetékes hálózati engedéllyel kötött hálózathasználati szerződésben és a Hivatal engedélyében foglaltaknak megfelelően.”

16. Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítása

22. §

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény 35. § (2) bekezdés r) pontjában az „esetén” szövegrész helyébe az „esetében” szöveg lép.

17. A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítása

23. §

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 40/X. § (5) bekezdésében az „és” szövegrész helyébe a „valamint” szöveg lép.

18. Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosítása

24. §

(1) Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Kjnp.) 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárásban a jogi képviselet nem kötelező, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik. Ha az eljárás során a fél jogi képviselővel jár el, az a Pp. 244. §-ának alkalmazása szempontjából nem minősül a jogi képviselővel történő eljárás választásának.”

(2) A Kjnp. 36/E. § (4) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az élettársi nyilvántartás tartalma:)

„d) az a tény, hogy az anyakönyvi bejegyzés szerint a nyilvántartásba bejegyzett élettársi kapcsolat a kérelmezők bármelyikének házassága, bejegyzett élettársi kapcsolata vagy halála miatt megszűnt,”

(3) A Kjnp. 36/K. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(A nyilvántartás tartalmazza:)

„f) azt, hogy az anyakönyvi bejegyzés szerint az élettársi kapcsolat vagy a házasság a kérelmezők bármelyikének halála miatt megszűnt.”

(4) A Kjnp. 36/K. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) Az országos kamara az (1) bekezdés b) pontjában foglalt adatokban bekövetkezett változásokat és a nyilvántartásban szereplő személy halálára vonatkozó adatokat a nyilvántartásban átvezeti, e célból a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását vezető szervtől elektronikus úton adatot igényelhet.”

19. Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítása

25. §

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 17/C. §-sa helyébe a következő rendelkezés lép:

„17/C. §

Mezőgazdasági Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló jogszabályban meghatározott és szakképesítéshez kötött mezőgazdasági gépet az kezelhet, aki a mezőgazdasági gép kezeléséhez szükséges Mezőgazdasági Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló jogszabályban meghatározott szakképesítéssel rendelkezik.”

26. §

Hatályát veszti az Éltv. 76. § (2) bekezdés 54. pontja.

20. Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítása

27. §

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Evt.) 101. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„101. §

Erdészeti Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló jogszabályban meghatározott és szakképesítéshez kötött erdészeti gépet az kezelhet, aki az erdészeti gép kezeléséhez szükséges Erdészeti Biztonsági Szabályzat kiadásáról szóló jogszabályban meghatározott szakképesítéssel rendelkezik.”

28. §

Hatályát veszti az Evt. 112. § (2) bekezdés 1. pontja.

21. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

29. §

(1) A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az eljárásban a jogi képviselet nem kötelező. Ha az eljárás során a fél jogi képviselővel jár el, az a Pp. 244. §-ának alkalmazása szempontjából nem minősül a jogi képviselővel történő eljárás választásának.”

(2) A Hetv. 75. § (2)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A meg nem fizetett közjegyzői díjazás és járulékai erejéig – ideértve az igényérvényesítés költségeit is – a hagyatékon a közjegyzőt törvényes zálogjog és elidegenítési és terhelési tilalom illeti meg.

(3) A törvényes zálogjog és az elidegenítési és terhelési tilalom létrejöttét a közjegyző – a zálogjoggal biztosított követelés meghatározását is magában foglaló – végzéssel állapítja meg.

(4) A közjegyzőt megillető törvényes zálogjogot a megfelelő nyilvántartásba a közjegyző (3) bekezdés szerinti jogerős végzése alapján a megkeresésben megjelölt hagyatéki vagyontárgyra vonatkozóan a közjegyző megkeresésére jelzálogjogként kell bejegyezni, ehhez a zálogkötelezett bejegyzési engedélye, illetve a bejegyzéshez hozzájáruló zálogjogi nyilatkozata nem szükséges. Az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzéséhez a tulajdonos bejegyzési engedélye nem szükséges.”

(3) A Hetv. 118. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A jegyző és a közjegyző az örökhatározó vagyonának megállapítása és a rendelkezésre álló adatok ellenőrzése céljából adatot igényelhet a számítógépes ingatlan-nyilvántartási rendszerből közvetlenül, az egyedi azonosító jellel ellátott (lajstromozott) vagyontárgyak nyilvántartásából, a

járműnyilvántartásból és a zálogjogi, valamint a hitelbiztosítéki nyilvántartásból.”

22. A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosítása

30. §

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény 1. § (2f) bekezdésében az „és a” szövegrész helyébe a „valamint a” szöveg lép.

23. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról

31. §

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 28. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az adatigénylés nem egyértelmű, az adatkezelő legfeljebb 15 napos határidő tűzésével felhívja az igénylőt az igény pontosítására. A pontosításra való felhívás megtételétől az erre adott válasznak az adatkezelőhöz való beérkezéséig terjedő időtartam az adatigénylés teljesítésére rendelkezésre álló határidőbe nem számít bele.”

32. §

Az Infotv.

- a) 3. § 5. pontjában a „szerv” szövegrész helyébe az „, , illetve azt átvevő szerv, szervezet” szöveg,
 - b) 27. § (6) bekezdésében az „előkészítése során” szövegrész helyébe az „előkészítése, illetve egyes bírósági eljárásokban való részvétele során” szöveg,
 - c) 29. § (2a) bekezdésében az „állított elő,” szövegrész helyébe az „állított elő és az az igény teljesíthetőségének vizsgálata érdekében indokolt,” szöveg,
 - d) 37/C. § (1) bekezdésében a „kötségvetési szervek” szövegrész helyébe a „törzskönyvi jogi személyek” szöveg
- lép.

24. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

33. §

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 1. § 10. pontjában a „gyermekek otthongondozási díját” szövegrész helyébe a „táppénzt, a baleseti táppénzt, a gyermekek otthongondozási díját” szöveg lép.

34. §

Hatályát veszti az Mmtv. 10. § (2) bekezdés c) pontjában és 13. § (2) bekezdés b) pontjában a „táppénzt, baleseti táppénzt,” szövegrész.

25. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítása

35. §

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény

- a) 23. § (1a) bekezdésében a „vonatkozásában” szövegrész helyébe a „tekintetében” szöveg,
- b) 23. § (2) bekezdésében a „vonatkozó” szövegrész helyébe az „irányadó” szöveg lép.

26. A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítása

36. §

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény 6. § (36) bekezdésében az „eredményét” szövegrész helyébe az „eredményeit” szöveg lép.

27. A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosítása

37. §

Hatályát veszti a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény 16. § (1) bekezdés e) pontja.

28. A gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény módosítása

38. §

A gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény 6. § (2) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(A gondnokoltak nyilvántartásában az érintettre vonatkozóan szereplő alábbi adatokat a cselekvőképesség fennállásának vizsgálata céljából konkrét ügyben közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni és kezelni:)

- „p) a bányafelügyelet előmunkálati jog, vezetékjog és használati jog engedélyezési, továbbá szolgálat alapítási eljárása során az ügyfél eljárási képessége fennállásának vagy hiányának megállapításához a 3. § (1) bekezdés a) pont aa)–ae) alpontjában, és b)–e) pontjában szereplő adatokat.”

29. Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosítása

39. §

Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény 4. § (3) bekezdésében az „előéletű és” szövegrész helyébe az „előéletű, továbbá” szöveg lép.

30. A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény módosítása

40. §

A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) 61. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elnökség tagja olyan személy lehet, aki jogász munkakörben eltöltött, legalább 10 év szakmai gyakorlattal rendelkezik, valamint a jogi szakvizsgát, vagy a hazai joga szerint annak megfelelő szakvizsgát letette, és gyakorlati tapasztalattal rendelkezik választottbíráskodásra vagy egyéb mediáción alapuló eljárásra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke visszautasítja annak a személynek az elnökségbe delegálását, aki nem felel meg az elnökségbe delegálhatóság e törvényben meghatározott feltételeinek.”

41. §

Hatályát veszti a Vbt. 62. § (4) bekezdése.

31. Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása

42. §

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény

- a) 37. § (3) bekezdésében a „rögzített” szövegrész helyébe a „meghatározott” szöveg,
- b) 38. § (2) bekezdésében a „valamint” szövegrész helyébe az „és” szöveg lép.

32. Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

43. §

Hatályát veszti az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 106. § (4) bekezdés d) pontjában a „*jogerőre emelkedésének napját,*” szövegrész.

33. A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságáról szóló 2021. évi XXXII. törvény módosítása

44. §

A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságáról szóló 2021. évi XXXII. törvény 3. § (4) bekezdés g) pontjában a „*valamint*” szövegrész helyébe a „*továbbá*” szöveg lép.

34. Záró rendelkezések

45. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2025. január 1. napján lép hatályba.

(2) A 9. § (1)–(3), (5) és (7)–(9) bekezdése 2025. július 1. napján lép hatályba.

46. §

- (1) A 3. § b) pontja az Alaptörvény 38. cikk (1) és (2) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- (2) A 22. alcím az Alaptörvény 38. cikk (1) bekezdése alapján sarkalatosnak minősül.
- (3) A 33. alcím az Alaptörvény 23. cikke alapján sarkalatosnak minősül.

Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A hazai vállalkozások és a magyar emberek kiegyensúlyozott és kiszámítható mindennapjai érdekében szükséges a magyar jogrendszeren belül a minőségi és hatékony jogalkotás és jogalkalmazás. A szükségtelen vagy túlszabályozottságot jelentő jogszabályok deregulációjával megteremthető a jogi szabályozás és a gyakorlati összhangja, a már elavult jogi szabályozásokat, új és hatékony szabályok válthatják fel.

Az Európai Unió jogi versenyképessége szempontjából a hazai jogrendszer példát kíván mutatni a vállalkozásokat és a magyar embereket terhelő szükségtelen jogi szabályozás deregulációjával. Magyarország élen jár Európában az állami működést meghatározó normák folyamatos monitorozásában és módosításában. Emellett folyamatos a gazdaság szereplőitől, illetve az állampolgároktól érkező visszajelzések feldolgozása és hasznosítása a jogrendszer hatékonyságának növelése érdekében.

A törvénnyel a hazai versenyképességet meghatározó számos területen kerül sor a jogi szabályozás deregulációjára, az ügyfelek adminisztratív terheinek csökkentése érdekében egyszerűsítésre kerülnek a környezetvédelmi, bányászati igazgatási szabályozások.

A munkavédelem területén is indokolt, hogy az elavult szabályokat új és versenyképes rendelkezések váltják fel, amelyek biztosítják mind a munkavállalók egészségének védelmét, mind a hazai vállalkozások versenyképességét mind uniós szinten, mind világszerte.

A törvényjavaslat módosításokat tartalmaz továbbá a gépkezelői jogosítvány kivezetésével összefüggésben.

Részletes indokolás

1. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítását az indokolja, hogy bizonyos típusú munkagépek kezelését a megszerzett iskolai végzettség, szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány, diploma, tanúsítvány igazolja, erre figyelemmel, annak jogosítvánnyal történő dupla igazolása szükségtelen.

2-3. §

A *koncesszióról* szóló törvény módosítása a nyilvános pályázati felhívás, valamint az önkormányzati pályázat meghirdetésének szabályait pontosítja a kormányrendeletben kijelölt miniszter, központi kormányzati igazgatási szerv és a Hatóság, illetve a helyi önkormányzat honlapján való közzététellel.

4. §

A *szerencsejáték szervezéséről* szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

5-6. §

A *közjegyzőkről* szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) módosítását a területi közjegyzői kamarák (a továbbiakban: területi kamara) szabályzatalkotási jogkörének pontosítása indokolja. A törvény eddig nem szólt a kamarai választások rendjének meghatározásáról és annak formájáról. Különbséget lehet tenni azon eset között, amikor a területi kamara a szervezeti és működési szabályzatában szabályozza ezt a kérdéskört, és a között, amikor attól elkülönült előírásokat alkot. Amennyiben a területi kamara illetékességi területén legalább száz közjegyzői székhely található, a tagság létszámából adódó összetettebb szabályozási igényre tekintettel célszerű a választási szabályzatnak külön szabályzatban megjelennie. A kötelezően szabályozandó kérdések mellett – mint amilyen a szervezet és működés, valamint a választás rendje – további szabályzatalkotási témakörök is felmerülhetnek, melyek megalkotására vonatkozó jogkör megjelenítése indokolt a Kjtv. szabályozásában is, különös tekintettel arra, hogy a törvény az országos kamara szabályzatalkotási hatásköreit is tétélesen szabályozza. Ilyen szabályozási tárgykör lehet különösen a kamarai panaszkezelés, a nyilvántartások vezetéséhez, kamarai ügyekhez kapcsolódó adatkezelés, a kamarai hozzájárulás megfizetése, továbbá a kamarai ügyvitel rendje. Mindezek mellett a területi kamaráknak – az önkormányzatiság elvéből fakadóan – lehetőséget kell biztosítani, hogy szabályzatot alkothassanak minden olyan egyéb kérdésben is, amelyre jogszabály vagy a szervezeti és működési szabályzata feljogosítja.

A Kjtv. a megalkotása óta változatlan szöveggel tartalmazza az ügyfél személyazonosságáról és személyi adatairól való meggyőződési kötelezettséget annak saját kezű aláírással és fényképpel ellátott hivatalos igazolványából. A gyakorlatban ez a meghatározás több problémát is okoz, mind a külföldi állam által kiadott hivatalos okmányok, mind egyes belföldi okmányok elfogadhatósága tekintetében.

Ilyen probléma például az aláírásra képtelen személyek nemzeti jogunk alapján kiállított személyazonosító igazolványa, ugyanis *a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról* szóló 1992. évi LXVI. törvény 29. § (2) bekezdés *h)* pontja értelmében a személyazonosító igazolvány vizuálisan észlelhető módon tartalmazza a polgár aláírását, ha 12. életévét betöltötte, valamint nem írásképtelen vagy írástudatlan – tehát 12 év alattiak és írásképtelen

vagy írástudatlan személyek esetén az igazolvány aláírást nem tartalmaz a kiállítására vonatkozó rendelkezések alapján. Noha a nemzeti jogunk rendelkezései alapján kiállított személyazonosító igazolvány hitelességével kapcsolatos kétely nem merülhet fel, a Kjtv. szigorú szabályaira tekintettel ilyen esetben a hivatalos igazolvány nem fogadható el a személyazonosság megállapításához, hanem annak hiányában az azonossági tanúk alkalmazására van szükség, ami az eljárásban további két személy részvételét jelenti. Mindezt úgy, hogy a Kjtv. 124. § a) pontjára tekintettel két ügyleti tanú közreműködése is szükséges a közjegyzői okirat elkészítésénél, ha a fél vagy képviselő írástudatlan, illetőleg olvasásra vagy nevének aláírására képtelen, ami a tanúk felkérése, az időpont összeegyeztetése által a felekre, és az adminisztratív kötelezettségek tekintetében – a tanúk személyazonosságának ellenőrzését is el kell végezni, több résztvevőre kell az eljárás során tekintettel lenni – az eljáró közjegyzőre is további terheket ró. További gyakorlati problémaként említhető meg például a román személyazonosító igazolványok elfogadhatóságának kérdése, ugyanis azok sem tartalmazzak aláírást, így azok sem elfogadhatók a jelenlegi szabályozási környezetben, ami jelentős hátrányt jelent a szomszédos országból érkező ügyfelek számára. Személyazonosításra alkalmas irat a *polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról* szóló 1992. évi LXVI. törvény 29. § (12) bekezdése szerint a személyazonosító igazolvány, az útlevél és a kártyaformátumú vezetői engedély.

A Kjtv. 126. §-a rendelkezik azokról az eljárási szabályokról, melyek az ügyleti tanúk alkalmazásával függnék össze. A Kjtv. 124. § a) pontjára tekintettel a közjegyzői okirat elkészítésénél két ügyleti tanú közreműködése szükséges, ha a fél – képviselő útján történő eljárás esetén a képviselő – írástudatlan, illetőleg olvasásra vagy nevének aláírására képtelen. A Kjtv. 126. § (2) bekezdésének rendelkezésére tekintettel az aláírásra képtelen személyek esetében nem lehetséges az ügyleti tanúk jelenlétét helyettesítő eljárást lefolytatni, hiszen a fél vagy képviselő – noha ki tudná jelenteni, hogy a közjegyzői okirat felolvasása megtörtént, vagy kérte annak mellőzését, és az okirat tartalma a fél akaratával megegyező – nem tudja az okiratot a tanúk jelenlétében aláírni. Az egyértelmű szabályozás érdekében célszerű, hogy ha a fél – képviselő útján történő eljárás esetén a képviselő – a nevének aláírására képtelen, a tanúk előtti aláírás, kézjeggyel történő ellátás kötelezettsége alól a törvény mentesítse.

A Kjtv. 30. §-a alapján a közjegyző köteles a tevékenységét a székhelyén levő irodában végezni; az irodán kívül akkor járhat el, ha az ügy természete vagy sürgőssége indokolja. A közjegyzői okirat tartalma tekintetében indokolt a jogszabály szövegét pontosítani, hogy az eljárás helyének megjelölése körében az eljáró közjegyző tüntesse fel a hivatali helyiségének (irodájának) címét, azon kívüli eljárás esetén pedig az eljárás helyét azonosításra alkalmas módon jelölje meg.

Az átmeneti rendelkezések között szükséges meghatározni egy végső határidőt a választási szabályzatok megalkotására, azzal, hogy amennyiben a területi kamara rendelkezik már ilyennel, azok tekintetében a jóváhagyásnak nem képezik akadályát a módosuló rendelkezések. Mindezek

mellett a módosítások hatályba lépését megelőzően keletkezett kamarai szabályzatokra – azok hatályvesztéséig – szintén alkalmazandók a módosuló rendelkezések.

7. §

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása biztosítja a hulladékgazdálkodási hatóságnak, valamint a bányafelügyeletnek a hatósági feladataikhoz szükséges adatigénylési jogosultságát a személyiadat- és lakcímnyilvántartásból.

A törvény módosítását indokolja továbbá, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara által működtetett országos nyilvántartások (Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartása, házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések országos nyilvántartása) naprakészsége érdekében szükséges biztosítani a rendszeres adatátadást az említett nyilvántartások és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását vezető szerv nyilvántartása között. Az említett nyilvántartások tekintetében kiemelten fontos, hogy az azokból információt kérők a bejegyzések, azok módosítása vagy törlése mellett arról is aktuális információval rendelkezzenek, hogy a lekérdezett személy meghalt-e, ugyanis ez a nyilvántartásokban szereplő tények, körülmények tekintetében is változást okoz. Az élettársak esetén valamelyik fél halála az élettársi kapcsolatot megszünteti, míg házassági vagy élettársi vagyoni jogi szerződés tekintetében a fél halála szintén a szerződés megszűnésének jogkövetkezményét vonja maga után. Az elhalálozással kapcsolatos adatbejelentés kötelezettsége tekintetében a felek tehermentesítése a nyilvántartó szerv általi adatátadás által illeszkedik a Kormány deregulációs törekvései közé is, mivel a magánszemélyek adminisztrációs kötelezettségeit csökkenti.

8. §

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításával a két országos terjesztésű napilapban való hirdetményi közlésre való kötelezettség hatályon kívül helyezésre kerül.

9-11. §

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Mvt.) módosítását indokolja, hogy a jelenlegi szabályozás szerint a kockázatértékelés munkaegészségügyi tartalmával kapcsolatos feladatok ellátása, ill. a megelőzési stratégia munkaegészségügyi tartalmának kialakítása a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának jóváhagyása nélkül, szakirányú végzettséggel rendelkező személyek által is végezhető legyen. A vállalkozások helyzetének könnyítése és a munkanélküliség visszaszorítása érdekében célszerű ezen, a szakmai képesítésre vonatkozó kedvezményt a legfeljebb 50 főt foglalkoztató vállalkozásokra is kiterjeszteni.

Az Mvt. számos esetben a foglalkozás-egészségügyi alapszolgáltatást biztosító szolgálat orvosának

jóváhagyásához köti bizonyos munkaegészségügyi feladatok szakmai képesítéssel rendelkező személyek általi ellátását. Az esetek döntő többségében – a soron kívüli ellenőrzés, a súlyos balesetek és fokozott expozíciós esetek kivizsgálásán kívül – célszerű az orvosi jóváhagyás mellőzésével, jogszabályi szinten biztosítani a szakmai képesítésre vonatkozó kedvezményt, megkönnyítve ezzel a vállalkozások helyzetét és elősegíteni, hogy a szakorvosi képesítések mellett a közegészségtani-járványtani ellenőri/felügyelői szakképzettséggel rendelkezők önállóan, orvosi jóváhagyás nélkül is elláthassanak munkaegészségügyi szaktevékenységet. A felsorolt jogszabályhelyek módosítása ezen okból indokolt.

Az egészséget nem veszélyeztető biztonságos munkavégzés követelményeinek megvalósítása során a munkáltatót számtalan, a munkavédelemmel összefüggő dokumentumkészítési kötelezettség terheli. A munkáltatónak kockázatértékeléssel, megelőzési stratégiával, egyéni védőeszköz juttatásának belső rendjével kell rendelkeznie, azzal, hogy a hatályos szabályozás a megelőzési stratégia vonatkozásában a legalacsonyabb veszélyességi osztályba sorolt mikrovállalkozások részére, továbbá az egyéni védőeszköz juttatásának belső rendje tekintetében valamennyi foglalkoztató részére lehetővé teszi a fentiek kockázatértékelésben történő rögzítését.

A törvény módosításával a lehetőség lesz arra, hogy a kockázatértékelés – veszélyességi osztályba sorolástól, illetve a foglalkoztatottak létszámától függetlenül – részét képezze a megelőzési stratégia, illetve az egyéni védőeszközök juttatási rendje, ezáltal a vállalkozások mentesülhetnek ezen munkáltatói szabályzatok önálló dokumentumban való elkészítésének kötelezettsége alól.

A kockázatértékelés időszakos (háromévente történő) elvégzésének kötelezettsége meghosszabbításra kerül 5 évre. A módosítás összhangban áll az uniós szabályozási rezsimek rendelkezéseivel, ugyanis a Tanács a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 89/391/EGK irányelve 9. cikk (1) bekezdés a) pontja is pusztán a munkáltató kockázatértékeléssel való rendelkezésének kötelezettségét írja elő, annak felülvizsgálatára, ismételt elvégzésére határidőt nem tűz.

12. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) módosítását indokolja, hogy a Vht. 9. §-a alapján a törvényben nem szabályozott kérdésekben a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) mögöttes alkalmazandó. A végrehajtási kifogásra a Pp. perindításra vonatkozó rendelkezései közül az áttételre, a visszautasításra és az elutasításra, valamint a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatások fenntartására vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók [Vht. 217. § (3) bekezdés]. A Pp. keresetlevél visszautasítására vonatkozó rendelkezéseiből az következik, hogy a bíróság a beadványt visszautasítja, ha a fél a hiánypótlási felhívás ellenére újból hiányosan adja be a beadványt [Pp. 176. § (2) bekezdés g) pont]. Amennyiben a Vht. 217. § (5) bekezdéséből törlésre kerülne a „ha a kifogást az előterjesztő felhívás ellenére hiányosan adja be” fordulat, azzal a Pp. mögöttesen alkalmazandó szabályai alapján a bíróságok a Vht. kifejezett rendelkezésének

hiányában is alkalmazni tudnák e szabályt.

A visszautasítás és az elutasítás fogalma közötti különbségtétel a Pp. alapján azon alapul, hogy a visszautasítás azt fejezi ki, hogy formai, alaki hibák miatt a beadvány befogadását, annak érdemi elintézését a bíróság megtagadja. Ezzel szemben az elutasítás azt fejezi ki, hogy a befogadott beadványt érdemben megvizsgálva az abban foglaltak alaptalanságára, teljesíthetlenségére jutott a bíróság. Ebből kifolyólag a módosítás kapcsán, így a hiányos vagy elkésett beadvány vonatkozásában a visszautasítás terminológia alkalmazandó.

13-14. §

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 64/D. §-sal történő kiegészítése a levegővédelmi hatóság adatkezelési jogosultságának a megteremtését szolgálja.

A környezetvédelmi törvény 96/C. § kimondja, hogy a hatóság bírságot kiszabó határozatát megtámadó keresetlevélnek a végrehajtásra halasztó hatálya van. A törvény 91/F. §-a szintén azt rögzíti, hogy a környezetvédelmi bírságot kiszabó határozatot megtámadó keresetlevélnek a végrehajtásra halasztó hatálya van, így a párhuzamos szabályozásra figyelemmel a törvény 91/F. §-a hatályon kívül helyezésre kerül.

15-16. §

A személyazonosító jel helyébe lépő azonosítási módokról és az azonosító kódok használatáról szóló 1996. évi XX. törvény módosítását indokolja, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara által működtetett országos nyilvántartások (Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartása, házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések országos nyilvántartása) naprakészsége érdekében szükséges biztosítani a rendszeres adatátadást az említett nyilvántartások és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását vezető szerv nyilvántartása között.

17. §

A természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításával rögzítésre kerül, hogy – amennyiben a természetvédelmi hatóságnál ennek technikai feltételei rendelkezésre állnak – természetvédelmi hatósági ügyben az érintettek videotechnológia útján is meghallgathatóak.

18. §

A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

19. §

A társasházi alapító okiratnak a közös tulajdonba tartozó épületrészek eladásához szükséges módosítását meggátolhatja a tulajdonostársak elérhetetlensége. A javaslat ezért csökkenti *a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény* (a továbbiakban: Tht.) 10. §-a szerinti szavazati

arányokat akként, hogy a kétharmados szavazati arány nemcsak az alapító okirat ilyen tartalmú felhatalmazása esetén, hanem minden esetben vonatkozni fog az elidegenítésről hozandó társasházi döntésre.

Mivel az alapító okirat 2/3-os módosítását alapító okirati felhatalmazás esetére lehetővé tevő szabály átalakul törvényi felhatalmazássá, a 4/5-ös módosításra vonatkozó törvényi felhatalmazás létjogosultságát veszti, így az kivezetésre kerül.

A kisebbség perindítási szándékról történő nyilatkoztatásának szabályait indokolt fenntartani, azonban e szabályok módosítása célszerű ugyancsak az alapító okirat módosításának megkönnyítése érdekében.

A Tht. hatályos 10. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott, az egyhangú döntéshozatal főszabályától eltérő rendelkezések csak magára az elidegenítésről szóló döntésre vonatkoznak. Az elidegenítést követően azonban az új tulajdonos gyakran az alapító okirat módosítását igénylő építkezést is megvalósít. A gyakorlatban problémát jelent, hogy az elidegenítésről szóló döntést a közösség meg tudja hozni alacsonyabb arányú döntéssel, viszont utóbb, az elidegenítéssel összefüggésben az alapító okirat módosítása ismét szükségessé válik, és ehhez már a 10. § (1) bekezdése alapján egyhangú döntés szükséges. Ezt a problémát kívánja kezelni a 10. § új (7) bekezdése, amely a kétharmados szavazati arányt kiterjeszti az elidegenítéssel kapcsolatban az új tulajdonos által megvalósítandó építkezéshez való hozzájárulásra, és az építkezés eredményeként szükségessé váló alapító okirat módosításra is.

Indokolt a közgyűlési meghívó, valamint a Tht. 40. § (1) bekezdése szerinti, az írásbeli szavazáshoz kapcsolódó felhívás átvételi elismervénnyel igazoltan, vagy postai szolgáltató útján való megküldésének előírása, ami jelenleg a Tht. alapján nem kötelező, hanem csak az írásbeli formát írja elő a törvény. Indokolt emellett a Tht. 40. § (1) bekezdése szerinti felhívás társasházban való kifüggesztésének előírása is. A törvényjavaslat mind a meghívó, mind pedig a felhívás tekintetében kézbesítési vélelmet állít fel.

20. §

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény módosítása a gyógyszer, gyógyászati segédeszköz és tápszer vonatkozásában ismertetési tevékenységet folytató gazdálkodó szervezetnek az állami adóhatóság irányába teljesítendő fizetési kötelezettsége teljesítésére vonatkozó igazolás gyógyszerészeti államigazgatási szerv (NNGYK) részére történő megküldését szünteti meg, amely szükségtelen adminisztratív teher a vállalkozásoknak. Az adóhatóságnak az NNGYK irányába teljesítendő adatszolgáltatásának előírása kiváltja a vállalkozók igazolás benyújtási kötelezettségét, ezzel csökkenek az adminisztratív terheik. A

vendéglátás forgalmának erősítését szolgálja a 14. § (2) bekezdésében foglalt limit 5%-ról 15%-ra emelése a rendezvények megnövekedett költségeivel arányos mértékben.

21. §

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításával a kiserőmű a próbaüzemi működése alatt is jogosult lesz villamos energiát termelni a területileg illetékes hálózati engedéllyel kötött hálózathasználati szerződésben és a Hivatal engedélyében foglaltaknak megfelelően.

22. §

Az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

23. §

A kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

24. §

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Kjnp.) módosítását indokolja, hogy a *polgári perrendtartásról* szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) hatálybalépésekor elmaradt annak tisztázása, hogy a közjegyzői nemperes eljárásokban a jogi képviselővel történő eljárás hogyan viszonyul az Pp. 244. §-ában foglaltakhoz. *A fizetési meghagyásos eljárásról* szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) tekintetében ezt a *polgári perrendtartásról* szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi CXXX. törvény 75. § (3) bekezdése rendezte, ehhez hasonlóan szükséges a Kjnp. és a *hagyatéki eljárásról* szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása is.

A módosítás arra figyelemmel is szükséges, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamara által működtetett országos nyilvántartások (Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartása, házassági és az élettársi vagyoni jogi szerződések országos nyilvántartása) naprakészége érdekében indokolt biztosítani a rendszeres adatátadást az említett nyilvántartások és a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását vezető szerv nyilvántartása között. Az említett nyilvántartások tekintetében kiemelten fontos, hogy az azokból információt kérők a bejegyzések, azok módosítása vagy törlése mellett arról is aktuális információval rendelkezzenek, hogy a lekérdezett személy meghalt-e, ugyanis ez a nyilvántartásokban szereplő tények, körülmények tekintetében is változást okoz. Az élettársak esetén valamelyik fél halála az élettársi kapcsolatot megszünteti, míg házassági vagy élettársi vagyoni jogi szerződés tekintetében a fél halála szintén a szerződés megszűnésének jogkövetkezményét vonja maga után.

25-26. §

Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosítását az indokolja, hogy bizonyos típusú munkagépek kezelését a megszerzett iskolai végzettség, szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány, diploma, tanúsítvány igazolja, erre figyelemmel, annak jogosítvánnyal történő dupla igazolása szükségtelen.

27-28. §

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosítását az indokolja, hogy bizonyos típusú munkagépek kezelését a megszerzett iskolai végzettség, szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány, diploma, tanúsítvány igazolja, erre figyelemmel, annak jogosítvánnyal történő dupla igazolása szükségtelen.

29. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) módosítását indokolja, hogy a Pp. hatálybalépésekor elmaradt annak tisztázása, hogy a közjegyzői nemperes eljárásokban a jogi képviselővel történő eljárás hogyan viszonyul az Pp. 244. §-ában foglaltakhoz. Az Fmhtv. tekintetében ezt a *polgári perrendtartásról* szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi CXXX. törvény 75. § (3) bekezdése rendezte, ehhez hasonlóan szükséges a Kjnp. és a Hetv. módosítása is.

A törvény módosítását indokolja továbbá, hogy a kisebb értékű hagyatékok tekintetében lefolytatott hagyatéki eljárások alacsony mértékű közjegyzői díjának behajtása sokszor nehézségekbe ütközik. A végrehajtási eljárás fokozatosságának logikájából adódóan az állami kényszer először az adós munkabérére, illetőleg pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegére terjed ki. Alacsony jövedelem, valamint bankszámlapénz hiányában még néhány tízezer forintos közjegyzői díj végrehajtása sem lehet sikeres. A Vht. 7. § (2) bekezdése szerint, ha előre látható, hogy a követelést a munkabére, illetőleg a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összegre vezetett végrehajtással nem lehet viszonylag rövidebb időn belül behajtani, az adós bármilyen lefoglalható vagyontárgya végrehajtás alá vonható. A lefoglalt ingatlant azonban csak akkor lehet értékesíteni, ha a követelés az adós egyéb vagyontárgyaiból nincs teljesen fedezve, vagy csak aránytalanul hosszú idő múlva elégíthető ki. Ha az adóssal szemben indított végrehajtás során behajtandó tőkekövetelés – több követelés esetén az összes tőkekövetelés – összege nem haladja meg az 500 ezer Ft-ot vagy pedig nem haladja meg az 1 millió Ft-ot és egyéb követelés biztosítására zálogjog is be van jegyezve az adós lakóingatlanára, az adós lakóingatlanára – az egyéb feltételek fennállása esetén – árverés akkor tűzhető ki és a lakóingatlan becsértéke akkor állapítható meg, ha az adós az 52/B. § szerinti részletfizetést nem teljesítette. Mindezekre tekintettel a behajtandó közjegyzői díj mértéke okán az árverés kitűzéséhez mindig szükséges, hogy az adóssal szembeni további követelések is kerüljenek végrehajtásra. Gyakorlati tapasztalat, hogy a kötelezett örökös a közjegyző által megállapított törvényes zálogjog

terhe mellett is eladja az ingatlanát, hiszen a vevő számára sem jelent jelentős kockázatot az ingatlanon szereplő kisebb teher. Erre a helyzetre megoldást jelenthet a törvényes zálogjog mellett az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzése, mely által az elidegenítési és terhelési tilalomba ütköző rendelkezéshez a jogosult – jelen esetben a közjegyző – hozzájárulása lenne szükséges, tehát az ingatlan értékesítése érdekében a kötelezett ösztönözve lenne arra, hogy a közjegyzői díjat és járulékait, valamint az igényérvényesítés költségeit (pl. bejegyzés díja stb.) a közjegyző számára megfizesse.

A közjegyzők hatáskörébe tartozó hagyatéki eljárás háttérjogszabályaként alkalmazandó, a Pp. 112. §-a kimondja, hogy a közjegyző nem kérheti a féltől olyan azonosító vagy egyéb adat igazolását, amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak kell tartalmaznia. Amennyiben a hagyatéki eljárásban az örökösöként érdekeltek önként nem szolgáltatnak adatot, a közjegyző – a Hetv. 118. § (1) bekezdésével összhangban – az örökagyó törvény szerint kezelhető adatainak megállapítása és az ezekről rendelkezésére álló adatok ellenőrzése céljából adatot igényelhet a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, valamint az anyakönyvből. A hagyatéki eljárások lefolytatása során a gyakorlati tapasztalatok szerint gyakran előfordul, hogy az örökagyó hagyatékába tartozó gépjármű adatai tekintetében az örökösöként érdekeltek nem szolgáltatnak elég adatot, esetleg ők sem rendelkeznek kellő információval az adott vagyontárgyról. Jelenleg a közjegyzők a Hetv. 16. §-ában foglalt általános rendelkezés alapján egyedi adatigénylőként keresik meg a nyilvántartó szervet az adatszolgáltatás érdekében. Az eljárás során a Jogügyletek Biztonságát Erősítő Adatszolgáltatási Keretrendszeren keresztül – a gépjármű, vagy az örökagyó adatait manuálisan megadva (begépelve) – igényelnek adatot a nyilvántartásból, ezzel is tovább növelve a közjegyzői irodák adminisztrációs terheit. A közjegyzők munkáját nagymértékben segítené a járműnyilvántartásból történő közvetlenebb adatigénylés lehetősége. Ehhez szükséges a Hetv.-ben az adatkezelés konkrét jogalapjának a megteremtése is. Mindez nagymértékben növelné a hagyatéki eljárások lefolytatásának hatékonyságát.

30. §

A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

31-32. §

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 28. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése az adatkezelők kötelezettségévé teszi a pontosításra való felhívást akkor, ha az adatigény pontatlan, ugyanakkor sem ennek határidejét, sem az adatigény teljesítésére vonatkozó időbe való beszámíthatóságát nem rendezi, illetve azt a joggyakorlat sem dolgozta ki. Mindezekre figyelemmel indokolt a pontosításra vonatkozó törvényi határidő meghatározása. Ennek keretében a javaslat szerint a pontosításra legfeljebb 15 napos határidő tűzésével kell az igénylőt felhívni, amelynek időtartama az adatigénylésre vonatkozó teljesítési határidőbe nem számítana bele.

A módosítás - a jogalkalmazás minél nagyobb fokú egységesítése érdekében - a közérdekű adat definíciójában pontosítja azt a joggyakorlatban már jelenleg is elismert tényt, hogy közérdekű adatot nem csupán a közfeladatot ellátó, de az azt átvevő szerv, illetve szervezet is kezelhet. Másrészt pontosítja, hogy az Infotv. 27. § (6) bekezdése szerinti, a jövőbeni döntés megalapozására vonatkozó adatoknak szükségszerűen része lehet azon esetkör is, amikor a közfeladatot ellátó szerv valamely bírósági eljárásban vesz részt és ezzel összefüggésben valamilyen adatot közérdekű adatként kezel. Kiemelendő, hogy e módosítás nem érinti az egyes eljárásjogi rezsimek által már rendezett, az adott eljárásban kezelt iratokra vonatkozó rendelkezéseket, e javaslat kizárólag a közfeladatot ellátó szerv által kezelt adatokra vonatkozóan tartalmaz módosítást a jogalkalmazás egységesítése érdekében.

A fentiekén túl a Hatóság visszajelzései, illetve a jogalkalmazói tapasztalatok alapján szükséges annak pontosítása, hogy a Központi Információs Közadat-nyilvántartás felülete nem csupán a költségvetési szerveket, hanem általában, a kincstár által üzemeltetett törzskönyvben felsorolt valamennyi szervet érinti, így az eddig esetlegesen kimaradó adatkezelők (így különösen a helyi és nemzetiségi önkormányzatok, illetve társulásaik) esetében is egyértelműen biztosítható a proaktív információszabadság érvényesülése az ún. KIF portálon való közzététellel.

33-34. §

A hazai gazdasági szereplők versenyképességének erősítésével és a közigazgatás hatékonyságának növelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2023. évi CIX. törvény 45. § a) pontja 2024. január 1-jétől hatályon kívül helyezte *a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról* szóló 2011. évi CXCI. törvény (továbbiakban: Mmtv.) 2. § (1) bekezdés b) pontját. 2024. január 1-től a keresőtevékenység folytatása nem akadályozza a megváltozott munkaképességű személyek ellátása megállapításának. Az Mmtv. 2. § (1) bekezdése b) pontja hatályon kívül helyezésének analógiájára a táppénzben vagy baleseti táppénzben részesülés ténye sem kell, hogy az ellátás megállapításának akadályozója legyen, mivel a már megváltozott munkaképességű személyek ellátásaiban részesülő ellátottak, ahogyan keresőtevékenységet is korlátozás nélkül végezhetnek, úgy táppénzre, baleseti táppénzre is jogosultak a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak folyósítása mellett. A megváltozott munkaképességű személyek ellátása igénybevétele - az egyéb feltételek teljesülése mellett - bürokratikus akadályozója, hogy az ellátás megállapításához meg kell szüntetni a táppénz/baleseti táppénzt. Orvosilag nem indokolt, hogy keresőképesse nyilvánítsa az orvos az ügyfelet kifejezetten az ellátás megállapítása céljából, melyet követően az ellátás megállapításra kerül a keresőképesse első napjától, majd ismét keresőképtelen állományba kerül az ügyfél, hiszen valójában nem képes dolgozni az egészségi állapota miatt.

35. §

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

36. §

A földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 2012. évi XLVI. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

37. §

A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény módosítását az indokolja, hogy bizonyos típusú munkagépek kezelését a megszerzett iskolai végzettség, szakmai képzettség meglétéről kiállított bizonyítvány, diploma, tanúsítvány igazolja, erre figyelemmel, annak jogosítvánnyal történő dupla igazolása szükségtelen.

38. §

A gondnokoltak és az előzetes jognyilatkozatok nyilvántartásáról szóló 2013. évi CLXXV. törvény 6. § (2) bekezdésének módosításával a bányafelügyeleti hatóság a bányászatról szóló törvény 38. §-a és 38./A. § (5) bekezdése alapján történő előmunkálati jog, vezetékjog és használati jog engedélyezési, továbbá a szolgálat alapítási eljárás során az ingatlantulajdonosok cselekvőképességét a gondnokoltak nyilvántartásában közvetlen hozzáféréssel jogosult megismerni.

39. §

Az állami projektértékelői jogviszonyról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIII. törvény módosítása technikai jellegű.

40-41. §

A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) módosítását indokolja, hogy a Vbt. 61. § (4) bekezdése szerint az elnökség tagja olyan személy lehet, aki jogász munkakörben eltöltött, legalább 10 év szakmai gyakorlattal rendelkezik, valamint a jogi szakvizsgát, vagy a hazai joga szerint annak megfelelő szakvizsgát letette, és jelentős tapasztalattal rendelkezik a választottbíráskodásra vonatkozó szabályok alkalmazásával kapcsolatban. A Vbt. 62. § (4) bekezdés első mondata határozza meg, hogy mi minősül a 61. § (4) bekezdése alkalmazásában jelentős tapasztalatnak. E szerint jelentős tapasztalattal az a személy rendelkezik, akinek a neve legalább öt éve fel van tüntetve valamely belföldi vagy külföldi állandó választottbíróóság választottbírói listáján (névjegyzékén), vagy legalább öt éve rendszeresen jogi képviselőt lát el választottbíróági ügyekben. Ez utóbbi két feltétel nehezen alkalmazható, szükségtelenül korlátozza a delegáló szervezetek mérlegelési jogát, ugyanis a feltételek teljesülése – nyilvántartás hiányában – nehezen ellenőrizhető és azok teljesülése sem garantálja feltétlenül a megfelelő szakmai tapasztalat kivánalmát. Indokolt ezért a szabályozás rugalmasabbá tétele, hogy a delegáló szervezetek több szempont együttes mérlegelése alapján hozhassák meg döntésüket.

42. §

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény módosítása technikai jellegű.

43. §

Az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény rendelkezéseinek módosítását indokolja, hogy a jelenlegi szabályozás szerint olyan adatok is megadásra kerülnek a megkeresés alapján folytatott végrehajtási eljárás során, melyeket az adóhatóság érdemben nem kezel. A végrehajtás alapjául szolgáló döntés jogerőre emelkedése az adóhatóság feladatellátása szempontjából szükségtelen. A módosítással mind a megkereső hatóság, mind az adóhatóság adminisztratív terhei csökkennek.

44. §

A Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságáról szóló 2021. évi XXXII. törvény módosítását jogtechnikai pontosítás indokolja.

45-46. §

Záró rendelkezések.